

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

det, faar Loven ikke den Betydning, man tilsigter. Jeg gør opmærksom paa, at det samme selvfølgelig var Tilfældet med den Ændring, der blev gennemført for 2 Aar siden, og som var foreslaaet af mig, der havde man selvfølgelig medtaget begge Udsættelser, ellers havde Loven ikke faaet den Betydning, den skulde have.

Endelig bør der vist ogsaa foretages den Ændring, at Loven skal træde i Kraft straks, ellers vil den jo først træde i Kraft 8 Dage efter, at den har været offentliggjort i Lovtidenden.

Jeg vil derfor forbeholde mig Ret til enten ved anden Behandling eller i Udvalget, hvis man ønsker Forslaget henvist til nærmere Behandling i et Udvalg, at stille Ændringsforslag i de Retninger, jeg her har nævnt, dels med Hensyn til „kan“ og „skal“, saaledes som jeg mener, at det er mest forsvareligt, dels om, at Udsættelse af Pantebrevene ogsaa faar en Udsættelse paa 2 Maaneder, og endelig om, at Loven træder i Kraft straks, saadan som det ogsaa var sidst. Dersom Forslagsstillerne kan gaa ind paa disse Ændringer, kan jeg for mit Vedkommende tiltræde Lovforslaget og anbefale det til en hurtigt og velvillig Behandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (J. S. Foged): Jeg vil gerne takke den højtærede Minister, fordi han har modtaget Lovforslaget, som han har, og kan erklære, at de Ændringer, Ministeren foreslaar i Lovforslaget, kan vi fra vor Side fuldt ud tiltræde.

Maa jeg underbygge mine Udtalelser ved Forelæggelsen forleden med en Skrivelse, jeg netop har modtaget, hvori et Firma skriver følgende til en Mand, der har udstedt Høstpantebrev — jeg beder om Formandens Tilladelse til et ganske kort Citat —:

„Da vi under de nuværende Forhold med Afspærring hos Dem paa Grund af Mund- og Klovesyge jo ikke kan forvente Korn fra Dem, bedes De snarest gøre Udvej for Dækning af Deres Høstpantebrev paa anden Maade, saafremt Udpantning skal undgaas.“

Her er et Bevis for Nødvendigheden for et Lovforslag som det, der her er forelagt. Jeg haaber, Rigsdagens Partier kan blive enige om at gennemføre dette lille Lovforslag og gennemføre det hurtigt, og jeg hen-

stiller, at man undlader at lade det gaa i Udvalg, men at vi enes om at gennemføre det saa hurtigt som muligt, da det er Dage, det drejer sig om. Der er kun faa Dage til 1. December, og hvis ikke Lovforslaget bliver vedtaget, skal hele Udpantningen være færdig til 1. December. Det drejer sig derfor om at faa Lovforslaget gennemført saa hurtigt som muligt, en Udvalgsbehandling vil kun forsinke Gennemførelsen af det.

Jensen (Lillering): I den forhaandenværende Situation kan jeg ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale, at vi gennemfører dette Lovforslag med de Ændringer, som Ministeren har nævnt. Jeg skal tillade mig paa et senere Tidspunkt at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg.

Jørgen Gram: Ogsaa det Parti, jeg tilhører, mener, at der bør ske en Ændring i den Lov, vi nu behandler, og jeg kan paa mit Partis Vegne tilsiige velvillig Behandling, men vi mener, at det vil være fornødent, at en videre Behandling sker i et Udvalg.

Loven om Fortrinsret i Høsten har jo i det væsentlige uændret været løbende og er blevet fornyet siden 1932, Aar efter Aar. Den kom til Verden i en meget vanskelig Tid for Landbruget. Den havde til Hensigt at sikre, at intet af Danmarks Landbrugsjord blev liggende udyrket hen paa Grund af manglende Kapital. Den skulde paa en nem Maade hjælpe de Landbrugere, der var udelukket fra eller havde vanskeligt ved at opnaa Laan i Pengeinstitutter eller Kredit for de Landmænd, til hvem Saasæd, Kunstgødning og Frø skulde fremskaffes. Man har ment, at Nødvendigheden af en saadan Lov snart maatte forsvinde; der har dog fundet aarlige Fornyerelser Sted her paa Rigsdagen. Vi lever stadig i Haabet; vi haaber alle, at Landbruget i Almindelighed i nær Fremtid maa staa over for økonomisk Fremgang. Men der vil dog til enhver Tid være Folk, særlig blandt de unge, for hvem enhver Haandsrækning til at fremskaffe den Kapital, de har behov, vil være af Betydning. Der er kun ganske faa Tilfælde, hvor smarte Købmænd bruger Lejligheden her til at tage en forhøjet Pris; men de findes dog. Ingen har nødig at gaa ind paa blot den allermindste Forhøjelse af den gængse Pris. Paa Høstpantebrev kan der sædvanlig